

Vaše měsíční dávka informací a zábavy

6. Číslo

Září 2011

Milí členáři,

po velmi dlouhé době, jež na sebe nyní vzala podobu celých tří měsíců, si Vás opět dovoluji uvítat u dalšího vydání Nordmarské Orlice.

Předem bych rád omluvil celý redaktorský tým našich novin, neboť jsme přes celé prázdniny nevycházeli a vlastně ani nedali vědět, co se s námi děje. Důvody naší neaktivit jsou prosté. Vzhledem k prázdninám bylo téměř nemožné nějak komplexně domluvit pevné datum, aby se celý tým sešel a dohodl se co a jak vlastně proběhne.

Zajisté to znáte, odjezdy na dovolené, brigády a tak podobně.

Nyní ovšem opět začala škola, aspoň pro většinu z nás, což znamená, že se opět počítáváme častěji a můžeme se znovu věnovat našim povinnostem.

Toť tedy na vysvětlení a omlovení naší "lenosti".

Nyní již ale zpět k dnešnímu vydání.

Ten čas opět utekl rychleji než voda v řece a Vy se tedy opět můžete směle těšit na další nášup Vašich oblíbených rubrik.

Co Vás čeká, to už všichni zajisté dobrě víte a tak je celkem zbytečné to tu rozebírat, zvláště když jsem tolik místa zaplácl omluvou.

Proto již konec planých tlachů a směle do čtení.

Znovu-Šéfredaktor Lucanus,

Nezávislá akciová společnost Nordmar a.s.,

Kopírování či jakékoli jiné nelegální činnosti se značkou Nordmarská Orlice se nyní trestají dle vyhlášky číslo 22 nového Nordmarského zákoníku krutovlády, tyranie a uzurpace!

A stále se zelená!

Nad khoriniskou radnicí už dva měsíce vlaje zelená zástava. Městské ulice pokrývají nazelenalé oblaky a všude je slyšet smích. Léto pomalu končí. Bylo dlouhé a nádherné. Mesiáš na oslavu svého zvolení uspořádal několikadenní oslavy. Pivo teklo proudem a mysl občanů... Mysl občanů se zelenala. Vrcholem všeho bylo vystoupení populární kapely In Extremo. Dav si vyzádal Mesiášův výstup na pódiu, což skončilo Mesiášovým skokem do davu. Bylo to příjemné zakončení oslav.

Podle nepotvrzených zpráv, které naše redakce získala od jistých individuí, byl ráno po koncertě spařen baron El Dichto a co víc, měl na sobě oblečen stejnokroj úklidové firmy, která se měla postarat o pozůstatky oslav, začínco občané spali v pokojném opojení. Během léta se toho už moc neudálo, jelikož většina naší redakce vyrazila na toulky na kontinent. Asi nejjednodušší událost byla, když se jistý Mud rozhodl, že se chce oženit s krysokrtem. Lidé se tomu velmi divili, ovšem Mesiáš pravil, že všichni jsme boží stvoření a podivný párek oddal. Posledního srpna bylo uspořádáno rozloučení s létem.

Všichni byli pozváni na pláž pod Jackovým majákem, kde všichni dostali zdarma několik dávek zelené medicíny. Začínco nad Myrtanským mořem zapadá krvavé slunce, pláž upadne v tiché rozjímání. Léto končí, příroda začíná chytat barevy podzimu a my vám přejeme, aby jste ho prožili co nejpříjemněji.

-Gimli-

Inzerce

Prodám krámy svojí ženy.
Lordan

Mladé, hezké, milé a inteligentní slečně nabízím pronájem své chatrče 1+0 v malebném prostředí nejslavnějšího a nejskvostnějšího z klanů severu. A tím budíž Klan Ohně.

Chata je vybavena rozvrzanou postelí, prohnilym stolem, třemi židlemi, z nichž jedně chybí dvě nohy a druhé opěrátko. Třetí židle obývá domácí mazlíček, nesoucí poetické jméno červotoč Pepa.

Mezi další výbavu patří hromada střepů, jež bývalo nadobím, aspoň do té doby, než mě manželka přistihla při nevěře.

Dále disponuje několika otlučenými pánevemi, důvody poškození různé.

Taktéž zde naleznete mosaznou plotnu již historické hodnoty, avšak pozor, komín je ucpaný! Skvostnou atmosféru dokresluje výhled na klanovou skládku biologického odpadu, kterýžto je doprovázen líbezným zápachem tléní.

A nyní vrchol nabídky, to vše zdarma a bez jakýchkoli poplatků.

P.S.: Občas tam přespím..
Lucanus

Khorinisský Maraton - Vyhodnocení

V minulém čísle jsme vás informovali o přípravě závodu kolem ostrova, pořádaným iniciativou "Zdravý Khorinis". Závod již proběhl a v této zprávě se dočtete o podrobnostech. Velký běh okolo ostrova proběhl bez komplikací. Navzdory skeptickým předpovědím mága Vaťruse se na všech čtyřicet závodníků po celý den usmívalo sluníčko. Armády Zla do závodu nijak nezasáhly, nejspíš měly spoustu práce s přepočítáváním tučného úplatku, který dostaly od organizátorů závodu. A navíc se celý závod obešel bez jakéhokoli zranění. Nic víc si "Zdravý Khorinis" ani nemohl přát.

Jako první proběhl cílem alchymista Constantino, avšak při dopingových testech mu bylo prokázáno enormní množství výtažku z chňapavčího býlí v krvi, tudíž byl diskvalifikován. Skutečným vítězem závodu se stal jistý Lord Dan, který na Khorinis připlul z Nordmaru. Hned po závodě jsem se ho běžel zeptat, čemu vděčí za svůj úspěch. Podle vítězových slov to je díky drsné Nordmarské krajině a tvrdému tréninku.

Na druhém místě se umístila osoba, kterou se nikomu nezdařilo identifikovat. Běžela totiž v rouchu s maskou, což je na jejím výkonu obzvlášť obdivuhodné. Organizátoři odmítli jméno zúčastněného na jeho přání prozradit. Třetí místo obsadil žoldák Buster.

První ročník Khorinského maratonu se tedy vydařil, organizátoři září štěstím a dušují se, že příští rok se můžeme těšit na druhý ročník tohoto závodu.

-Vojta 1122-

Inzerce

Hledá se úklidová četa do složky s komiksem! Odměna: možnost prohlédnutí všeho obsahu kromě xxx složek!
Stancek

Hledám několik dobrovolníků, kteří by byli ochotni uvést mou chatru do obyvatelného stavu. Platba až po vykonání úkonu.

Zn.: Malý plat, velké riziko.
Lovec

Utekla mi žena, proto sháním jiné zvíře, které bych si mohl ochočit.
Jémák

Štvalou vás sousedi, tchýně anebo manželka? Zavolejte nám a my to vyřešíme - nájemné vraždy s.r.o.

Chcete být respektovaní, mít slušný plat, mít volné víkendy a dlouhou dovolenou? Pokud ano, tak se dejte k nám - Paladinové.
P.S.: Zítra vyrážíme do malebné oblasti zvané Hornické údolí!

Mladý, pohledný, dobře zabezpečený muž s dobrým vzděláním a dobrými kontakty. Mám dům v Horní čtvrti, chatu hned za městem a farmu s otroky.
Zn.: Nehledám nic, jen se chválím!

Koupím nočník s uchem dovnitř.
Zn.: Malý byt

FanArtový koutek

Opět si dovoluji Vás uvítat u naší FanArtové rubriky.

Od chvíle, co jsme se zde viděli naposledy, již nějaký čas utekl. A bylo to hodně času.

To logicky znamená jediné, a to, že ve FanArtu se toho zajisté také mnoho událo.

A právě na tyto významné události se dnes podíváme. Ale hezky popořadě.

Ani dnes nebudeš ošizeni o recenze výtvarů našich FanArtových kolegů.

Následně se budeme ohlížet do nedávné minulosti. A to právě na ty významné události.

A ohlédneme se hned dvakrát, ponejprv za soutěží Zlatý Diego a hnedle na to za dalším kláním, Komiksovým králem.

Úplným závěrem se pak podíváme, co nás tento měsíc čeká a nemine na webu.

Dostí již ale řečí a vzhůru do světa FanArtových hvězd!

In the Name of God

Autor: Cord

Hodnocení: 85%

Hlavní kladou: Práce s Marvinem

Zvuk

Kamera

Hlavní záporu: Příběhové klišé

Zapomeňme teď na příběh dobrého bezjmeného hrdiny, a pojďme se podívat na příběh Jarvicka, s tváří, jak jinak než, bezjmeného hrdiny. Pojd'me se podívat do nového Cordova filmu "In the Name of God".

Začneme příběhem Khorinis stojí na pokraji náboženské války. Na Onarově farmě uctívají Adanose, což se moc nelibí paladinům ve městě, kde zase drží palce Inosovi. Ovšem k otevřenému konfliktu se nikdo nemá. V tomto světě se odehraje příběh nájemného vraha Jarvicka. Svět se nedělí na hodnou a zlou frakci, ale pouze na frakci zlou a ještě zlejší. Bohužel, hlavní příběh je tak trochu klišé, ale i tak, je dostávající, není zbytečně komplikovaný a má hezký spád, díky tomu se toho celkem dost vejde do necelých 40 minut. Ovšem pokud očekáváte naprostě šokující příběh plný zvratů a záhad, tak pro vás tento film není.

Ve filmu je perfektní práce s kamerou. U té nemám opravdu co vytknout. Práce s Marvinem je také dobrá, ovšem zde bych měl dvě výtky. Za prvé není dořešen dohled. Pomocí Marvinu se dá ve hře různě ovlivnit, ale autor si s tím tu práci nedal a záběry na postupně mizející a objevující se skály není nijak pěkný. Další výtku mám k opakoványm pohledům na zaseknuté armády. U první bitvy to bylo dobré, ale moc často se to opakovalo a pak už to nedělalo dobrotu. Ale i tak, pohled na pochodujující vojska, dlouhé záběry bitev i menších potyček, vše tohle působilo pěkně.

Jako nejsilnější stránku filmu bych vypíchl zvuk a hudbu. To bylo provedené opravdu nádherně. Ozvučeny byli všechny bojové sekvence, střelba z kuše a i všechno ostatní. Jediné co chybělo ze zvuků byl dabing, což je ovšem u Gothic filmů klasické a člověk si na to musí zvyknout. Hudba byla také parádní, různě ozvučené lokace jako příroda a hospoda, vše tohle působilo opravdu pěkně.

Celkem na mě film zanechal dobrý dojem, jeho shlédnutí jsem si užil. Autorovi bych popřál více podobných projektů a úspěchů nejen v jeho tvorbě, ale i v osobním životě.

-Lordan-

Autor: Stancek

Hodnocení: 75%

Hlavní klády: Vtipnost

Hlavní zápory: Pravopis

Grafické
nedostatky v
prvních
dílech

Grafika

Jelikož se jednalo o Stancekův první komiksácký počin, grafika se časem hodně měnila, ohodnotím tedy jen poslední díly.

Záhlaví bylo velice pěkně zpracované. Obyčejný, avšak pěkný screen, upravený vhodným filtrem, co víc si přát? Pozadí nebylo už tak pěkné- příliš rušivé. Zajímavou práci Stancek odvedl s bublinami, ořezával je do zajímavých tvarů, bohužel, několikrát ořezával obdélníkové bublinky těsně podle doleva zarovnaného textu, což bylo zbytečné a neestetické.

Příběh

Hlavním hrdinou je obyčejný občan Khorinidu, který byl za vraždu jednoho dědka svržen do kolonie. Zde se po chvíli pobytu začíná jeho příběh lehce proplétat s příběhem bezejmenného hrdiny. Více se dočtete v komiku.

Ostatní

Do podrubriky „Ostatní“ dnes zařadím hlavní klad komiksu- vtipnost. Autor vtipem opravdu nešetří a během čtení dá vaší bránici dozajista zabrat. Na druhou stranu komiks obsahuje spoustu pravopisních chyb.

Autor: Stancek

Hodnocení: 95%

Hlavní klády: Vtipnost

Příběh

Grafika

Hlavní zápory: Žádné

výrazné
nejsou

Grafika:

Grafika se v počátcích druhé série ještě trochu vypracovávala, až dosáhla velmi vysoké úrovně, kterou si samozřejmě udržela i v třetí sérii. Co nepochybňu stojí za zmínku- pro každý díl univerzální záhlaví, vždy pěkné na pohled.

Příběh

Ze začátku druhé série stále prolíná s příběhem hry, ale později dostane nečekaně jiných obrátek. Jakých? Přečtěte si v komiku.

Příběhová zajímavost velice posílí, ale na úkor vtipnosti. Tak se ovšem jedná velmi vtipný komiks.

Ostatní

V první řadě, autor velice zlepší pravopis. A za druhé je komiks často doplňován zajímavými obrázky. Tím si autor získává další kladné body.

Co řekl autor...

Vždycky jsem si rád četl komiksy - na webu a později i na fóru. Samozřejmě jsem potom chtěl vytvořit náký ten svůj vlastní, ale tehdy jsem ještě neuměl pracovat s žádným grafickým programem, lepším a seriálnějším než malování. Chvíli jsem teda nosil svůj první komiksový nápad, ("Příběh o opilci, kterého hodí za bariéru za nechtemou vraždu, tam se naučí bojovat a sem tam hodí vtipnou hlášku") ve své hlavě. Záčátek pak byl Milhausův návod "Jak na komiks", kde jsem se naučil základy Fotošopu a Marvinu - tak se zanedlouho na fóru objevily první díly komiksu Jack's Story...

Od prvních ohlasů ve smyslu "Grafika ujde, ale je to zbytečně krátké", jsem už myslím za toho dva a půl roku a 36 dílů (jo moje tempo je hrozné), co se s tím páru, udělal docela pokrok. A co se týče mého názoru na příběh, vím, že moc originální nebyl, není a už ani nebude - už jsem ho nějak vymyslel a takový bude. O nějaké zvraty a zvratky se snažím, pář jich ještě bude, ale víc, než záchranu světa opět nečekajte, snad někdy přistě. Misty jsem se taky opíral o oficiální příběhy Gothiců... že by ale na příběh byly úplně negativní komentáře se říct taky nedá. Nějaký důvod proč jít tam a koho zabít ty postavy mít musí žejo?

Až bude třetí série hotová, pokusím se ještě o remake série první, a to jak po grafické tak příběhové stránce, aby to celé dávalo trochu víc smyslu. A až bude teda úplně "po všem", pokusím se zeptat jestli by ještě nebylo místo na webu no. Tak se z toho vlastně vyklubal docela úspěšný komiks a ke konci bych určitě chtěl poděkovat všem mojím komentátorům & kritikům, že mě motivovali a stále motivují k dalšímu (i když dost pomalému) postupu.

-Vojta II22-

Ohlédnutí za soutěží Komixový král

Všichni jistě dobře vzpomínáme na povídkovou soutěž >Zlatého Diega<. Ten, alespoň pro tento rok, naše fórum opustil. Soutěživý duch však s ním neodešel, ale jen malou chvíli počkal na další klání, tentokráté konané pod záštitou >Komixového krále<.

Soutěž konaná samotným správcem fanartové sekce, Pivlem, měla opravdu vysoký potenciál, nejen pro výbornou organizaci, ale i pro vysoký počet přihlášených. Dva z nich museli být dokonce přidáni dodatečně, s podmínkou ztráty tří hlasů. Soutěžící měli za úkol vytvořit pro první kolo pět dílů komiksů na několik tagů. Postupivší pak měli do druhého kola zhořovit ještě jednu závěrečnou kapitolu. Bohužel, většina soutěžících svůj závazek, zhořovit pět dílů komiksu do tří týdnů, nesplnila. Délka soutěže byla zkrácena ze dvou kol na pouhé jedno s prvními pěti díly. A toto vše ubralo soutěži na velkoleposti. Své komiksy odeslali jen Milhaus, Max, Stancek, Vrabčanda a Vojta. Nutno říct, že všech pět komiksáků si dalo záležet a vytvořilo pět promakaných komiksů. V době kdy čtete tento článek, je jeden z nich vítězem a já mu posílám gratulace.

-Vojta II22-

Ohlédnutí za soutěží "Zlatý Diego"

Jak již nakousl Vojta, všichni zajisté vzpomínáme na povídkařské utkání roku 2011, Zlatého Diega. Některí z nás více, některí již méně. Ovšem, zajisté nás vzpomíná hodně.

A upřímně, není se čemu divit.

Vzhledem k počtu zúčastněných a také k počtu udělených hlasů si soutěž nenechala ujít opravdu slušná část fóra, což je jedině dobré. Abych tak řekl svůj názor, skvěle zorganizovaná soutěž, zaštítěná jménem VMC, zvedla zájem o povídky opravdu rapidně.

A přestože soutěž je nějaký pátek ukončená a my již známe vítěze, ohlédněme se zpět, do vcelku nedávné minulosti, na to, jak toto velkolepé povídkářské klání proběhlo a co vše nám vlastně přineslo.

Narodil od Komiksového krále, měla soutěž o něco větší účast, avšak i tak dost potenciálních účastníků svou aktivitu vzdalo a odřeklo.

Největší škodou budiž, že těmi odříkajícími byli právě ti nejznámější spisovatelé fóra, kupříkladu Jémák či Kofi, ale i mnozí další.

I přes tyto komplikace se nakonec soutěže zúčastnilo třináct autorů, což vůbec není špatné, ba naopak. Během velice krátké doby se nám totiž na fóru zjevilo třináct nových, a nutno podotknout, že dobrých, povídek. Takováto rekordní aktivita povídkářů snad ještě nebyla k vidění a jednalo se o opravdu solidní historický mezník.

Dalším přínosem byl již zmíněný zájem o povídky.

Kdo měl kdy šanci, aby si jeho výtvar přečetlo tolik lidí, jako právě v této soutěži?

Zřejmě málokdo.

A následujícím přínosem budiž nový přírůstek na webu v podobě dvou výherních povídek. Ačkoli se to zdá divné, první ročník soutěže nám totiž namísto jednoho přinesl hned dva výherce.

Závěrem tohoto článku už mi zbývá akorát jedna milá povinnost.

A to poblahopřát Katolíkovi k zasloužené výhře a taktéž mu smeknout za jeho skvělý výkon. Druhou částí své povinnosti bych chtěl vyjádřit nehasnoucí vděk a neskonalý obdiv pořadateli soutěže a pořádat mu mnoho zdaru při organizaci dalšího ročníku povídkářského klání.

Jen díky jeho nezlomnému odhodlání a starosti o osud FanArtu jsme měli tu čest a mohli srovnat své síly s ostatními.

A jak se ukázalo, jeho snaha nebyla vůbec marná a začala přinášet své ovoce. Chvíli po ukončení povídkářské soutěže se objevil Komiksový král a jen bůh ví, co bude následovat za další soutěž. Nepochybň se však nějaká ještě objeví.

A FanArt nám opět trochu pookřeje zásluhou jednoho člověka.

Děkujeme, VMC!

-Lucanus-

FanArt infocentrum

I dnes se zde opět podíváme na to, co nás čeká a nemine na webu následující měsíc. A vzhledem k tomu, že je toho opravdu hodně nemrhejme slovy, aby se nám to sem vůbec vešlo. Začneme povídkami.

Již brzy se můžete těšit na další staré díly Stmívá se. Dočkáte se i nových dílů nových webových povídek. Konkrétně, Bratrstva dýky od Janpa, Občana Myrlany od Gustika a Počátku konce od Lucanuse. Též přibyde i povídka zbrusu nová, Haldrikovo svědectví, jejímž autorem je Vojta 1122.

Ani sekce komiksů nebude o nic ochuzena, dočkáte se dalších dílů Příchodu barbara od Scorpia. Dále navážeme několika díly Gimliho Údolím stínů. To vše uzavřou Příhody Temného mága v důchodu, jejichž autorem není nikdo jiný než Vojta 1122.

A aby toho nebylo málo, přibudou i nové kresby do starých galerií a taktéž galerie úplně nové. To je zatím vše, o čem můžeme v současné době vědět.

Ale, vzhledem k tomu, že nová FanArtová komise stále pracuje a průběžně schvaluje další a další přírůstky, zajisté se dočkáme ještě několika dalších novinek, které nyní nejsme schopni nijak předpokládat a avizovat.

To budiž z mé strany pro tento měsíc vše a v říjnu opět na viděnovu.

Rozhovory

Opět si dovolujeme uvítat Vás u dalšího pokračování rubriky rozhovorů.

Koho jsme si přizvali k výslechu tentokrát?

Stejně jako vždy se jedná o jednoho vyslýchávaného Nordmařana a jednu významnou osobnost z fóra.

Nordmařanem toho čísla budiž jeden z těch nejstarších členů naší skupiny.

Ano, řeč je o Lovcově, který byl, jako jeden ze dvou současných členů, u založení, pádu a obnovení skupiny.

Druhým nešťastníkem, který musel snést několik desítek minut v mé společnosti budiž Kofi, bývalý Rudobaron, elitní povídkař a současný Správce FanArtu na fóru.

A co se nám z obou podařilo vytáhnout?

Tak na to se nyní pojďme podívat.

Vrabčanda:

Takže, máme tu jeden z posledních rozhovorů s Nordmařany. A tím je?

Lovec:

To sám nevím, asi Lovec ne? 😊

Vrabčanda:

Dobре, díky za pomoc, můžeš se představit? 😊

Lovec:

A fakt musím jo? 😊

No tak dobře, jmenuji se Jan Kabát a bydlím ve stejném zapadákově jako Lucanus, takže v Počepicích. 😊

Vrabčanda:

A délku vousů a fousů či barvu tvého oboče neprozradíš? 😊

Lovec:

No tak dobře, měřím 184 cm, mám modré oči a vážím 68 Kg, mám hnědé, nakrátko ostříhané vlasy, co tě dál zajímá? 😊

Vrabčanda:

Délka vousů a barva oboče... 😊

Lovec:

No včera jsem se zrovna oholil, takže 0,01 mm, no a oboče asi černý. 😊

Vrabčanda:

Ok... Začneme trochu netradičně a to, jak ses dostal na fórum? Kdo z vás tří

(Lucanus, Argilos a ty) první objevil fórum a web?

Lovec:

Na fórum jsem se dostal přes Lucanuse, kterej mě furt překecával, abych se tam zaregistroval tak jsem to udělal a nelituji toho, no první kdo objevil fórum byl Lucanus, jak jinak. 😊

Pak jsme se začali o tom bavit a od té doby jsem taky na fóru.

Vrabčanda:

A Gothicá taky objevil první Luc?

Lovec:

Hele, to už nevím, ale myslím, že to byl kámoš od nás z vesnice, ale na 100% to nevím.

(Pozn. Od Luca

Nee, Luc to nebyl. Byl to uživatel fóra, známý též jako FrantaVysocina, alias Sršeň. To on nás k tomu dohlí.)

Vrabčanda:

Jak jsi se dostal ke tvorbě Fanartu?

Lovec:

Chtěl jsem se dostat do nějaké skupiny na fóru, už nevím ani do jaké, tak jsem začal dělat wally, a různé grafické úpravy, taky jsem se pokoušel psát povídky, ale moc mi to nešlo.

Napsal jsem jednu a pak jsem nevěděl jak dál, tak jsem se na to vykašlal, tak a to je, jak jsem se dostal k tvorbě Fanartu.

Vrabčanda:

A jaký druh FanArtu je tvůj nejoblíbenější?

Lovec:

Určitě grafická tvorba. 😊

Vrabčanda:

Názor na komiksy máš jaký? 😊

Lovec:

Obdivuji lidí, co umí udělat opravdu pěkný komiks opravdu klobouk dolů, sám jsem už zkoušel dělat komiks, ale nikdy jsem to nedotáhnul dokonce. 😊

Vrabčanda:

A koho považuješ mezi ty lidí, co umí udělat pěkný komiks?

Lovec:

Jarvis, Vojta1122, Dicht a další... Kdybych je měl napsat všechny, tak jsem tu ještě večer. 😊

Vrabčanda:

Super, alespoň bude Lucanus spokojený, že to bude dlouhý... 😊

Rozhovory - pokračování ze strany 7

Lovec:

No já ti nevím. ☺

Spíš bude nasranej, že je to až moc dlouhý. ☺

(Pozn. od Luca:

To už stejně je Příště bych ti doporučil to nejdřív psát do wordu a až pak sem...

Kdo to má sakra opravovat...)

Vrabčanda:

To ne... ☺

Tak jinak, pět nejoblíbenějších komiksů.

Lovec:

Pět jo. ☺

Tak to se musím kouknout takhle z hlavy nevím.

Tak první Zkáza ostrova Khorinis, Povstání Spáče, Povstání Spáče, Heroes, a nakonec Manny's Life, stačí? ☺

Vrabčanda:

Nemohl bys škrtnout jedno Povstání spáče? ☺

Lovec:

Hele to jedno Povstání Spáče tam nemá bejt, tam má bejt Knights of the Temple.

Tvl, já to icq vezmu a zahodím. ☺

Vrabčanda:

☺

Ok, a povídky, filmy sleduješ?

Lovec:

Hele, abych se ti přiznal moc ne, asi před půl rokem jsem se kouknul na jeden film, ale to bylo tak všechno, no a povídky ty vůbec nesledují, naposled jsem četl všechny povídky, jak byla ta soutěž Zlatý Diego.

A to byl můj životní výkon. ☺

Vrabčanda:

Dobrá. Co si myslíš o Gothicovi? jsem na to zvědavej.

Lovec:

Tak Gothic je pěkná a propracovaná hra, která mě nikdy nepřestane bavit, ale tohle se nevstahuje na 3 a 4, to byly nejhorší díly, podle mně teda. ☺

Vrabčanda:

☺

A jak bys bodově hodnotil každý for speed . díl?

Lovec:

Tak první díl by dostal 9/10 , druhý díl 8,5/10 a třetí díl 4,5/10 a čtvrtý díl opravdu propadák 1,5/10.

Vrabčanda:

☺

A risen jsi hrál?

Lovec:

Ano. ☺

Vrabčanda:

A za kolik jsi ho kupil? ☺

Lovec:

Za dobré slovo. ☺

Vrabčanda:

Hmm, asi bys mě měl začít učit. ☺

A co na něj říkáš?

Lovec:

No proč ne.

První hodina bude zítra

ve 13:00. ☺

Mně osobně se to docela líbilo, ale hlavně grafika, a že to bylo jiný než Gothic , jinak mě moc nezaujal příběh a začátek mi přišel takovej zmatenej, když jsem to hrál poprvé.

Vrabčanda:

A těšíš se na Risen dvojků?

Lovec:

Ne že bych se zrovna těšil, ale jsem na to zvědavej.

Vrabčanda:

Oukej a jinak paříš co za kalby?

Lovec:

Ted' jsem už nic dlouho nehrál, jinak jsem hrával všechny díly Call of duty, hlavně po internetu a Company of heroes a Need

Vrabčanda:

A jiné RPG krom Gothicu a Risenu jsi nehrál?

Lovec:

No já jsem dřív hrál call of duty taž 7 a Company of heroes a Medal of honor a to je tak vše.

Vrabčanda:

Takže jinak ale RPG nehraješ? ☺

Lovec:

Ne.

Vrabčanda:

Zajímavé.

A co ty a literatura, hudba a podobné umění?

Lovec:

Že jo. ☺

No, tak já moc nečtu a za hudbu poslouchám hlavně rock a jestli považuješ za umění zvrat pole motorkou tak to bude asi všechno, co tě dál zajímá? ☺

Vrabčanda:

☺

Třeba, co ženy?

Lovec:

No, tak podle mne jsou nejhezčí černovlásky nebo brunety s modrýma nebo zelenýma očima.

Vrabčanda:

A máš těd' nějakou? ☺

Lovec:

No, zrovna těd' ne.

Vrabčanda:

Tak každopádně přeji do budoucna hodně úspěchů. Těd' mám ještě posledních pár otázek. Koho rád na fóru potkáš? ☺

Lovec:

Díky to snad budou. ☺

No, všechny z Nordmaru a s ostatníma s kým se znám třeba ze soutěží a her.

Vrabčanda:

Dobrá, koho naopak nemáš rád?

A jaká je tvá oblíbená sekce?

Lovec:

Hele nebudu psát přesně kdo, jen napovím, že je ze soutěží a her, no ale jinak se všemi vycházím podle mne dobré. Moje nejoblíbenější sekce je soutěže a hry.

Vrabčanda:

Dobrá, těd' už jen dotazníček na konec. Co jsi měl k večeři?

Lovec:

Hele, to vím přesně řízek a bramborový salát. ☺

Hlavně se neptej na oběd, to už nevím.

Vrabčanda:

A barva ponožek? ☺

Lovec:

No tvl ☺

Jo, černá.

Vrabčanda:

Tak zatím...

Lovec:

O.K. Čus.

Vrabčanda:

A díky za rozhovor, jestli

chceš, řekni si, co chceš na konec.

Lovec:

Že chci spát. ☺

První dnešní rozhovor je již za námi a my doufáme, že Vám opět přinesl aspoň trochu nových informací, které by Vás mohli o členech naší překrásné skupiny zajímat.

A nyní je před námi druhá část rozhovorové rubriky, takže se opět pohodlně opřete na židli, v kresle nebo se rozvalte s notebookem v posteli, stejně jako já.

Dost již ale zbytečných "keců", Kofi čeká.

Lucanus:

Tak dnes už asi potřetí zdravím, Kofi.

Hned na začátek standardní otázka, stejná jako vždy.

Jsi připraven mluvit pravdu, pravdu a nic než pravdu, k tomu ti dopomáhej Spáč?

Kofi:

Čau, už asi potřetí, Smougu. To si piš, že jsem. Koneckonců lži jsou jedna z věcí, kterou nemůžu vystát. ☺

Lucanus:

To je dobré, vypadá to, že dnes se dozvímě spoustu zajímavých věcí... Když mluvíš jen pravdu, tak to asi přehodnotím své dotazy a zeptám se na něco víc. ☺

Takže... Ehm...

Sice tě všichni asi známe, ale co kdyby náhodou existoval nějaký neznalec...

Mohl by ses nám představit?

Kdo se vlastně skrývá pod

nickem Kofi, kolik ti je (pro případné zájemkyně o vztah ☺), kde bydlíš a tak dále, však to znáš...

Kofi:

Tak co si budem povídат - jsou lži a lži. Kdyby ses ptal na přiblžný otázky, tak bych ti to taky řekl... citlivěji, že ano. ☺

Pro tebe cokoli. Jmenuju se Luboš a Kofi je vlastně moje dlouholetá přezdívka (mám jí snad od druhé nebo třetí třídy) odvozená od mého příjmení.

Je mi 23, i když se občas po ránu díky kloubům cítím na víc, jsem zocelený podnebím Vysočiny, přesněji řečeno větrem jednoho sídliště, vybudovaným na jednom z nejvyšších míst Havlíčkova Brodu, což je při troše představivosti takové střed na trase Praha - Brno.

A obávám se, že případné zájemkyně by měly stejně smůlu. ☺

Lucanus:

Tak já bych si samozřejmě nedovolil pokládat přiblžné otázky. ☺

Aspoň ne za střízlivá. ☺

Tak těd' se omlouvám všem slečnám, které is už dělaly záslusk, tenhle tah nevyšel, nu což, hneme se zase o kousek dál.

Zajisté máš nějaké záliby, koníčky a tak. Poslech hudby, filmy, divadlo, psaní...

Co děláš rád, třeba když se nudíš a co naopak byloště nesnášíš???

Kofi:

Na druhou stranu, kdybychom to tu tvorili s nějakým tím promilem v krvi, tak by to možná bylo poměrně zajímavý čtení. Není tajemstvím, že po několika pivech jsem... o dost kreativnější.

Inu, nenadělají nic. Sice asi potrhají všechny ty plakáty na zdech a nahradí je něčím jako Tokio Motel a Džustin Bíbr, ale takový je prostě život. Obrečím to a půjdú dál.

Čoveče, zálib a koníčků mám spoustu. Stejně tak mám na ně minimum času, ale klidně se můžu trochu rozepsat, záleží kolik máš času. 😊

Lucanus:

No, dát si pár skleniček vína, asi by to z mé strany taky vypadalo trošku jinak. Na druhou stranu, třeba se slečny jednou dočkají. Trpělivost prý přináší své ovoce. Ale zpátky ke koníčkům... Času mám habaděj, takže, přepni se do sdílného módu a klidně piš... Slovy nešetři. 😊

Kofi:

S nějakou tou promilí v krvi (abychom byli naprosto korektní)

Bojím se zeptat, ale asi neodolám. Jak by to vypadalo? Byl bys... ehm... přítulnější? A kdo říká, že slečny? Třeba jsem latentní homosexuál, nebo schizofrenik s imaginární kočkou, která umí mluvit...

No, dobře, teď' vážně.

Dá se říct, že mám rád všechny věci, které jsi zmíňoval a ještě něco navíc. Drtivá většina má ovšem nějaké své "ale".

Možná jedinej koníček, který není nijak limitovaný, je hudba. Tu zbožňuju. Muzika mě nabíjí energií, vylepšuje mi náladu, motivuje mě k práci. Rád si pustím muziku prakticky ke všemu.

Především rock a metal.

Přičemž nemusím příliš ty hodně staré kapely a growling.

Filmy mám rád také, ale bohužel na ně prakticky nemám čas. Rozhodně ne tolik, abych si doma sedl a pustil si nějaký na pc. Televizi jsem nezapl už asi rok, takže tam taky nic.

Maximálně jsem tenhle půlrok zašel s nějakou z kamarádek do kina. Plus u nás ve městě bývá letní kino - promítání na plátno na náměstí, což je při dobrém počasí fajn odreagování.

Takže zbyvá zkouknutí nějakého toho filmu s přítelkyní, což je stejně nejlepší varianta.

Divadlo mám také rád. Akorát, že u něj je to ještě horší než s filmy. Naposledy jsem byl na představení na motivy Pratchettových knih, ty jsou mimochodem vynikající a vřele je doporučuju, ale už je to taky pár let zpět. Jinak mám rád dobré muzikály. Dracula a Landův Krysař ovšem jasné vedou, ty hned tak nejspíš v mých očích něco nepřekoná. Psaní pochopitelně také. K němu jsem se dostal bohužel

moc pozdě. Ještě na gymnáziu jsem psaní a slohy paradoxně nesnášel. Pravda, to se dá říct o celém gymplu.

Vše se obrátilo až na střední, kde mi bylo hned po prvním slohu řečeno, že kdybych na sobě zapracoval, mohlo by z toho něco být, že talent mám. To jsem slyšel poprvé v životě.

Takže jsem na sobě opravdu "mákl" a skutečně jsem několika úspěchů dosáhl. Vrchol je zatím literární cena a zveřejnění článku v Mladé Frontě na titulní straně jedné z jejich rubrik. Tehdy ...

probíhala jakási soutěž studentů. Byly tři kola na různá téma a v každém se zveřejnilo několik článků (a samozřejmě jen jeden mohl být titulní). Jestli si dobrě pamatuju, tak se zúčastnilo nad 25.000 lidí. Blbůstka, ale potěší.

Chvíli jsem si i pohrával s myšlenkou, že bych šel na žurnalistiku, ale nakonec jsem od toho upustil. Nevím, jestli bych našel dost chuti jí dodělat. V tomto nejsem příliš cílevědomý.

Platí, že píšu rád a prakticky cokoliv. Pokud se muza dostatečně unaví, tak dokonce i pár veršů, ale jako básník za moc nestojím.

I když většinou píšu jen z jakéhosi vnitřního přetlaku, který se ovšem díky několika posledním úžasným létkům nehlásí o slovo tak silně jako dřív.

Jinak mám opravdu rád sport. Míčové hry obzvlášť. Fotbal pak vysloveně miluju. Ale rád se projedu i na kole, mám rád tenis, stolní tenis, celkově jsem hodně soutěživý, ale umím prohrávat, i když pochopitelně nerad. Jde hlavně ale o tu radost z pohybu, o nával endorfínů do těla. To je ta nejlepší droga ze všech.

No a v neposlední řadě je můj koníček posezení s přáteli. Na ten si čas udělám vždycky rád. Chlazený půllitr se zlatavým mokem nebo dvojka červeného, kulečník, fotbálek, jukebox, dobrá společnost - idylka.

Na každý pád poslední rok žiju dost bláznivě. Sice pracuju brigádně už tak nějak od osmnácti (už jsem dělal v truhlárně, skladníka v prodejně s truhlařskými potřebami, prodejce v Relayi, zelináře v Kauflandu), ale poslední rok je to trochu hektičtější. Kloubím dohromady školu a pizzaře. Práce sice na palici, ale mám ji docela rád.

Ted' navíc mám půlroční praxi na Katastrálním úřadu, takže kloubím pizzaře pro změnu s tím. V praxi to znamená, že jsem třeba 16 hodin čistého času v práci. Přičemž peněz pořád není dostatek, jelikož praxe je neplacená.

A abych to zakončil, tak rád rozhodně poslouchám muziku, lenoším, jím, spím. A nerad... hm, uklízím.

Ale, že bych něco bytostně nesnášel, to asi ne. Nebo mě spíš ted' nic nenapadá.

Možná ještě učení, to taky nepatří k favoritům. ☺

Lucanus:

Eh...

Sakra, pomalu počítám a vychází mi, že dle limitu stránek v Orlici, které si na rozhovory vždy šetřím, bych ted' asi měl říci něco ve smyslu: "Tak se měj a zase někdy na fóru nebo ICQ. ☺ Vzal jsi to vážně dopodrobna. Takže všem, co to budou číst, až si někdy přizveme k rozhovoru Vás, tak přesně takhle má vypadat hezká, promyšlená a obsáhlá odpověď. ☺ Co k tomu dodat.

V podnapilém stavu nebývám příliš přítlulný k osobám stejného pohlaví. Spíše naopak. Stává se ze mne drzý, dotčerný "prudič". Ovšem u opačného pohlaví je to zcela naopak. Tam zase začínám být až moc ochotný kývnout prakticky na cokoli.

Možnost, že jsi latentním hemosexuálem jsem nevzal v počet, promiň. Budu si pamatovat, že si mám na to dávat pozor.

Abych se dostal k tomu, co bylo hlavním obsahem tvého sdělení. Docela se divím, že po 16 hodinách práce ještě vůbec dýcháš, ale to je asi otázka zvyku a praxe, že?

Ostatní koníčky jsi vzal skutečně obsáhle a mně ted' nějak nenapadá do čeho tam ještě tak nějak rýpnout. Takže dovol, abych se přesunul k tvé zálibě, která je pro nás nejdůležitější. FanArt a konkrétně psaní povídek. Jak je vidět, v psaní se opravdu vyznáš.

Představ nám tedy svou tvorbu na fóru?

Co vše už vlastně máš na kontě?

Kofi:

Ono záleží jaký práce. Když jsem jezdil na montáže s truhlářema a celej den vykládal a přenášel těžký krámy, tak jsem sotva chodil. Ale jak říkáš, jde hlavně o zvyk. Většinou se člověk dostane do stavu, kdy mu silný nedostatek spánku a únava způsobuje lehkou euphorii, jako kdyby byl opilý. A to se vyplatí.

No... z povídek vlastně jen paladína. Většina FanArtu, na kterým jsem se podílel patří jinam. Do komixů. ☺ Marně ted' hledám v paměti všechny názvy, ale hodně jsem spolupracoval s Jarvisem. Spolu jsme dělali například Soudný den, popřípadě jsem mu kecal do dalších projektů. S Eridorem jsem pak s komixy začínal, jmenovitě s Chris's life.

Lucanus:

Tak takovou práci taky znám... Občas toho má člověk nad hlavu, ale dokud se v takových stavech hýbeš, je to celkem v pohodě. Problém je, když si pak člověk někde sedne, byl jen na chvíli. Očka se pomalinku klíží a pak se zvednout a přinutit znovu dělat je šílenost. ☺

Takže bys sám sebe ohodnotil spíše jako scénáristu? Z jistých zdrojů totiž vím, že u těch komiksů většinou byla tvou parketou scénáristická tvorba. ☺

Kofi:

Jakmile si člověk sedne a začnou se klížit oči, je konec. ☺

No, to asi taky ne. Pravda, do toho jsem taky fušoval, ale hl. práce na komixech byly jednoznačně dialogy. Těm jsem se věnoval nejčastěji. S Jarviselem jsme pak třeba na scénách dělali společně, přičemž on byl tvůrce nápadu, takže jsme většinou pilovali jeho myšlenku.

Lucanus:

Sakra, že bych měl špatné informace??? ☺

No, to nevadí. ☺

A tedy přijde asi jedna z otázek, na kterou se odpovídá velice těžko.

Dokázal bys zhodnotit svou tvorbu a nějak ji charakterizovat? Co si myslíš, že se ti povedlo, co bys postavil na špičku své FanArtové tvorby, co ti naopak vždy dělalo problémy a co je pro tebe typické?

Kofi:

Máš pravdu, že na něco takového se odpovídá hodně těžko. Spíš než co se týče tvorby jako takové, tak si myslím, že se povedla skupina Rudobaroni. A celkové oživení FanArtu v té době.

To ovšem v žádném případě není jen o mně, ale o všech členech. Tehdy byl FanArt mrtvý. Knock-outován, v bezvědomí, nožky měl nahore a ležel si v oboře. Kresby a povídky de facto neexistovaly, filmů bylo jen pár a většina z nich stejně jen z dálky hleděla na ty od VMC. A komiksy? Těch tu bylo jen pár, sem tam se něco aktualizovalo, ale celkově to nebyla žádná sláva. Komise FanArtu neexistovala, provázání s webem rovno nula. Začínali jsme od páky.

Lucanus:

Jak jsi řekl, FanArt byl tehdy v tahu a vypadalo to, že se sám nezvedne, pokud mu někdo nepomůže. A skutečně, nebýt tehdy Rudobaronů, bylo by to dnes vypadalo jinak, nejspíš mnohem hůře.

A jen tak ze zajímavosti, já tehdy na fóru nebyl prakticky vůbec a myslím, že nejsem jediný, koho by to zajímalo. Kdo vůbec tvoril tu základnu skupiny?

Co tě vlastně lákalo, když jsi svolil k tomu, aby ses přidal? A jak celkově bys ohodnotil Rudobaryny tehdy a dneska?

Kofi:

Rudobaroni tomu tehdy dali impulz, rozhýbaly stojaté vody a

to i přesto, že nám a celkově skupinám se tehdy nevěřilo.

Ostatně pro vedení jsme byli spíš přítěží, než cokoliv jiného. Nyní je ta situace naštěstí jiná, i když třeba Milhaus razí stále názor, že skupiny by "drobnější" FanArt dělal neměly. S čímž absolutně nesouhlasím. FanArtová skupina má dělat FanArt. Jestli to bude projekt o dvaceti lidech nebo o jednom, kterému celá skupina pomáhá a motívuje ho, to z mého pohledu není důležité.

Vždyť my jsme dokázali, i přes skepsi některých členů, že skupina, ač oddělená od FanArt sekce, se jí může rovnat. Na povídkách, wallech a drobnějších věcech jsme měli mnohonásobně vyšší návštěvnost, než v oficiálních sekčích a komiksy jsme dokázali dostat na prakticky stejnou úroveň.

Navíc z naší vlastní zkušenosti můžeme říct, že skupinové projekty nebyly nikdy příliš úspěšné a hlavně neměly dlohou trvanlivost. Orlice je vlastně první úspěšný skupinový projekt za poslední roky. A co si budeme povídат, každá skupina svůj měsíčník vydávat může jen stěží... Kdo skupinu tvoril? Tehdy to tuším bylo sedm lidí.

Já mezi zakládajícími členy ani nebyl, což moc lidí nevědělo a neví.

Celkově vznik skupiny nebyl jednoduchý.

Tuším, že to stalo spoustu přemluvání, aby nás vůbec založili. Nejdříve jsme fungovali na vlastních stránkách, kde jsme se domluvali a připravovali nějakou strukturu skupiny. V té době se ta základní osa (Eridor, Lerak, Hunter, Dragomir, Dreamer, Stancek a Krysák) rozhodla, že provede masivní nábor, takže se přijal prakticky kdokoli. Přibližně v té době mi Eridor, se kterým jsem dělal na komixu, napsal, jestli se nechci do skupiny přidat. Souhlasil jsem a když jsme poté byli založeni i oficiálně na fóru, začali jsme vlastně víceméně nanovo.

Některé členy jsme propustili, vytvořili oficiální podmínky pro přijetí a celkově jsme vytvořili základy pro fungující skupinu. A stalo se to vlastně tak nějak samovolně, že jsem se dostal až k moderování skupiny.

Lákal mě určitě kolektiv. S Eridorem jsem se už znal a i ostatní členové patřili k těm nejlepším co se lidské stránky týče. Líbila se mi taková až rodinná atmosféra. To, jak jsme se povzbuzovali a zlepšovali se.

Do srovnání se ale pouštět nebudu. Tehdy byla jiná situace. Spousta lidí tvořit chtěla, dnes je ta situace jiná a nebylo by to

úplně fér. Navíc s odchodem ze skupiny jsem se o ně prakticky přestal zajímat.

O sekci skupin celkově, abych byl přesný, takže nedokážu pořádně posoudit, jak na tom teď jednotlivé skupiny jsou.

Lucanus:

Tak tady si dovolím souhlasit s tebou. Z vlastní zkušenosti můžu říci, že FanArt ve skupinovém podání, byl drobný, je něco zcela jiného než v podání sólisty.

Jak v Nordmaru, tak v Rádu, kde teď působím, vždy najdu někoho, kdo po mé sobě kupříkladu projel ty povídky a opravil mi nějaké ty chybky či tak. Sám bych se s tím cítil ještě dnes, ale to jen na okraj. Každopádně, jakýkoli FanArt tvořený ve skupině a pro skupinu má smysl. Spousta věcí by jednotlivého tvůrce nenapadla, nebýt připomínek těch ostatních.

Škoda jen, že dnes již ten zájem o skupiny nějak opadl. Přesto však myslím, že když se dá dohromady dobrá parta, tak i dnes se dají vytvořit velké věci. Živým příkladem budí to, že tu teď spolu o tom mluvíme, jen proto, aby si to ti další mohli přečíst.

S vydáváním měsíčníku máš pravdu, ale určitě existují i další způsoby, jak prorazit. Já sám si schovávám hned dva, ale nebudu žádné skupině napovídат, aby mě pak z obou mých nevyrazili...

Pravdu máš i v tom, že dnes je to o něčem jiném. Kolikrát jsem i zažil případy, kdy se některí

členové přišli jen podívat, jak to vlastně ve skupině chodí a pak zmizeli rychleji, než sis stačil zvyknout, že tam jsou...

Možná škoda, že jsem tyhle časy zaspal. Byl jsem na fóru předtím a i potom, ale tahle doba mi nějak utekla. Teď jsme se dostali až ke tvému ukončení působení u Rudobaronů. Pokud se nepletu, bylo to v době, kdy ses dostal k Moderování sekce FanArtu.

Bylo právě to důvodem tvého odchodu nebo byl důvod i jinde? Třeba tě to přestalo bavit nebo jsi měl už tak práce nad hlavu? Samozřejmě, pokud nechceš neodpovídat, ani nesdílet přesný důvod...

Já jen, že musí být strašně těžké opustit takový kolektiv, na který sis zvykl a kde tě to baví? Stýskalo se ti tehdy? Z vlastní zkušenosti vím, že aspoň mně to chybělo...

Kofi:

Máš pravdu, že ten konec přišel v té době. Z části to bylo určitě také tím, ale z části, té větší, zde hrály i další faktory. Upřímně řečeno jsem trpěl takovým tím klasickým syndromem vyhoření. Už jsem neměl energii na neustálé hašteření, na deku, která na nás padala společně se současným úpadkem skupin. Mnoho tomu nepřidal ani fakt, že zde neexistovalo provázání s webem.

Naše práce mohla být sebelepší,
ale jen stěží by byla odměněna.
A samozřejmě ruku v ruce s tím
vším přišla nechuť do další
tvorby a averze na určité lidí.
Proto bylo nejlepší odejít. Navíc
přejitím na druhou stranu
barikády, se kterou jsme
dlouhou dobu bojovali, jsem cítil
možnost něco změnit, ale
bohužel i zde přišlo velice brzy
rozčarování. To ale trochu
odbočuju.

Nechuť do tvorby jsem zkoušel
pak ještě zlomit ve skupině
Beliárových následovníků, ale
skupina se chtěla vydat
směrem, který mi tak úplně
neseděl a já v sobě novou chuť
nenašel, takže nemělo cenu
překážet ani tam.

Ale nechci, aby to vyznělo příliš
negativně. S odchodem jsem
avizoval, že kdokoliv z
Rudobaronů má u mě dveře
vždycky otevřené. I když toho
člověk měl už plné zuby, bylo
lepší vzpomínat na to lepší a i s
tím odejít. Rozhodně jsem na
nikoho nezanevřel.

"Každopádně, jakýkoli FanArt
tvořený ve skupině a pro
skupinu má smysl."

Pod tuhle větu bych se tučně
podepsal, naprostě výstížné.
Bohužel za těch 2,5 roku se
našla spousta lidí, spousta
důležitých lidí, kteří to viděli
jinak, což snažení všech, kteří
něco tvořili, neusnadňovalo.

Ale jak říkám, nyní je ta situace
snad po všech peripetiích
konečně jiná. Budeme rádi a
doufejme.

Lucanus:

No, občas je lepší, když člověk
dokáže poznat čas, kdy je lepší
odejít. S tím jsem měl vždycky
problém.

Jak jsi řekl, přešel jsi na tu
druhou stranu barikády.
Správce FanArtu a člen
FanArtové komise.

Já už tak nějak vím, co table
práce obnáší...

Ale ostatní zřejmě netuší.
Prozrad' nám, jak je těžké být
komisař a správce...

A pochlub se, jak těžká byla tvá
cesta k těmto postům?😊

Kofi:

Možná by bylo lepší říct bývalé
FanArtové komise.😊

Jak oba víme, ta z minulého
roku se nakonec ukázala,
důvody nechme stranou, jako
ne úplně efektivní řešení, takže
se nově zavedl úplně nový
systém, který doufejme vydrží a
bude fungovat o něco lépe.

Jinak já sám mám na pověl jen
povídkovou sekci, o ostatní
sekce se stará Pivl. A nyní i
VMC. Co se týče práce v nové
komisi, tak se teprve po menší
pauze od říka rozkoukávám.

Ta má práce tedy není opravdu
jiným tak rozsáhlá. Sleduju
povídky, vytípovávám ty, které
by mohly být zveřejněny na
webu a samozřejmě aktualizuju
web.

Cesta byla krátká. Hledal se
správce. Vypsal se konkurs.
Dostal jsem doporučení a byl
přijat.😊

Lucanus:

No, určitě to není tak
jednoduché, jak to teda zní,
když to popisuješ...😊

Ale však já brzo přišlu na
to, jak to teda vlastně je...😊
A když jsi nyní načnul to,
že projížď povídky, tak
zajisté máš rozhled v tom,
kdo jak píše.

Což mě přivádí k tomu, máš
na říku nějaké oblíbené
autory, na jejichž díla se
těšíš?

Nemusíš uvádět jen
povídkaře, ale můžeš to
vzít bezký jednotlivě po
sekcích.😊

Kofi:

Moc mi to neulehčuješ, víš
to?😊

Na každý pád... mezi
nejlepší aktívni povídkaře v
současnosti patří VMC, ty
a v poslední době Katolík.

V ostatních sekcích moc
přehled nemám. Upřímně
řečeno jsem neviděl valnou
většinu z nových komiksů...

Lucanus:

Já vím...😊

Nejsem tu od toho, abych ti
to ulehčil, jsem tu proto,
abych z tebe dostal vše, co
by nás mohlo zajímat.

Hlavně nějaké choulostivé
věci, které se dají použít k
vydírání... Ostatní, jíž
vyzpovídání, by ti mohli
vyprávět, ale pšt, nic jsem
ti neřekl, ty bys už
neodpovídal...😊

Ale musím uznat, říkáš
přesně to, co chci slyšet...

A mé ego roste...😊

A když už jsme u těch oblíbenců a neoblíbenců (tyhle otázky si nechávám na konec, takže za chvíli se mě už zbabíš, to jsi rád, co? 😊), která sekce fóra patří mezi tvé nejoblíbenější? Tajnou porno sekci vynech, o té se vědět nesmí. 😊

Kofi:

V tom případě už asi žádná.. 😊 No dobrá, nemůžu říct, že bych měl nějakou vyloženě oblíbenou. Sekce jednotlivých her jsou passé, takže nejspíš FanArtová a Offtopic, abych aspoň trochu uspokojil tvou nenasylnou zvědavost.

Lucanus:

No, ještě mám hned další dotérný dotaz... Původně jsem se chtěl zeptat na oblíbenou skupinu na fóru, ale když to tam nesleduješ, tak je to zbytečné.

Proto, svěř nám, koho na fóru vidíš rád a koho bys nejradiji trefil přesně mírenou ranou banánometem mezi oči...

U těch kandidátů na banánomet vynech mne, tam je to jasné.. 😊

Kofi:

Znás to, mám rád všechny a chci světový mír. 😊

Ale opravdu rád vidím určitě

jedinej ban a nemám moc v úmyslu na tom něco měnit, jsem spíš pro ústní domluvu. 😊

Lucanus:

Další rozumný člověk, kterého jsem poznal.. 😊

Já jen mohu podotknout, chudák Charly.

Ale to už jsem opět odběhl od téma.

Musím říct, že čas se nám pomalu krátil a konec se blíží. Skoro je mi až líto to říct, ale co naděláš...

Zase by mě pak sprdli, že jsou v Orlici jen rozhovory. 😊

Takže, máš něco, co bys chtěl vyřídit našim čtenářům a tak nějak kompletně všem z fóra?

Nějaké hlubokomyслné poselství? Přítelkyni asi hledat nebudeš, ale třeba vyrovnanějšího protivníka do Heroesů bys najít mohl...

Kofi:

Žijte život naplně a s chuťí. 😊

A Orlici přeju samozřejmě co nejvíce dalších dílů a všem jejím autorům chuť do práce. 😊

takového Zera a Shoggota, to je, dá se říct, moje krevní skupina. A pak samozřejmě Charlyho, který sice už na forum moc nechodí, ale čas od času si dáme partičku v Heroes 3. A asi bych to neměl říkat, ale moc pozitivní bilanci se mnou teda nemá. 😊

Co se týče opačného polu, tak tady opravdu nevypočítím ani jeden nick. Budu se opakovat, ale přijde mi nesmyslné a dělinské někoho nesnášet na internetu. Když by mi někdo vadil, tak bych si ho asi nevšímal, to je celé. Navíc můj banánomet je prakticky zárovňí. Udělil jsem všeho všudy jeden

A pokud by se našel nějaký tuhý soupeř v Heroesech... víte, kde mě najít. 😊

Lucanus:

No, kdybys hrál čtyřky, tak bych si i troufl na jednu hru, ale v trojkách asi nee, v životě jsem je nehrál... Každopádně, děkujeme za přání, za rozhovor a za to,

že jsi vydržel odpovídat
ťakovou dobu. Vzhledem k tomu,
že jsi musel odpovídat na mé
dotazy, je zarázející, že se mě
ještě neuškrtíl po ICQ. ☺
Zatím se měj a třeba zase
někdy v tajné porno sekci
pokracáme... ☺

Kofi:

Taky se měj.

Nu, a máme za sebou i druhý
rozhovor z tohoto čísla, který
je, stejně jako vždy, rozhovorem
posledním.

Oběma nebožákům, jež byli
nuceni odpovídat na dotérné
dotazy Vrabčandy a mé
maličkosti, ještě jednou velmi
děkujeme.

A nyní již k tomu, co Vás, naše
nejdražší čtenáře, bude
nejspíše zajímat...

Komu se to tedy podíváme na
zoubek příště?

To Vám tentokráté snad
zodpovím zcela přesně, což je
možná první historický mezník v
dějinách Orlice.

Pokaždé jsem to tu totiž odbyl
slovy typu: "To ani já sám
nevím!".

Dnes však již konečně řeknu
něco jiného. A že mi to trvalo,
než jsem se k tomu dopracoval,
co?

Nordmařanem příštího měsíce
by mohl být...

(Chvílka napětí, provázená
hrobovým tichem...)

...

Tákže, Nordmařanem příštího
měsíce by vlastně mohla být
jediná Nordmařanka v historii
skupiny.

(Pozn. šéfredaktora)

(Chudák holka, mezi ťakovou
bandou magorů.

Ani se jí nedivím, že ji tam moc
často nevidíme.)

Ano, jedná se o ZuZuKu, která
se k nám připojila teprve
nedávno.

A kdo že bude tím druhým,
neNordmařanským chudáčkem,
kterého budu svými držími
dotazy bombardovat já?

Abychom jednou byli aktuální,
přizvali jsme si osobu, která
poslední dobou stojí za těmi
důležitými událostmi na fóru.
Jedná se o uživatele, nosícího
nick VMC.

Organizátor povídkařského
klání Zlatý Diego, zasloužilý
povídkař a filmář, stejně tak
pravidelný návštěvník v sekci
OT: Soutěže a hry, člen
FanArtové komise a Správce
FanArtu v jedné osobě.

Pokud jsem na něco zapomněl,
prosím dotyčného, aby vzal v
počít, že byly dvě hodiny ráno,
když jsem toto psal a já se
nacházel ve stavu, kdy se mi
písmenka na monitoru slévala
jedno přes druhé a mozek spal,
začínco ruce kmitaly po
klávesnici bez jakéhokoli vedení.
A zároveň doufám, že toto
vysvětlení bude dostačující a
dotyčný mi neutrhne hlavu...

No, a já už jsem zaplácl ten
volný sloupek, který tu byl
absolutně k ničemu, snůškou
blábolů a výmyslů, tudíž se s
Vámi loučím a těším se na
viděnou opět za měsíc u této
rubriky, ale zajisté na zcela jiné
stránce.

RP Sloupek

Neuplynuly ani dva měsíce a
už tu máme další recenzi.

Dnes se podíváme na další
hru od Stonea a tím je....

Lost island

Autor hry: Stone

Hodnocení hry: 7/10

Hodnocení PJe: 8/10

Klady:

Pěkné zpracování příběhu i
po grafické stránce.

Soutěž ve hře která oživila
hru.

Parádní spád akce.

Záporý

Velká neaktivita hráčů.

Pomalý rozjezd příběhu ze
začátku.

Lost island mi přijde jako
průměrná hra, která má
svoje klady ale i záporý,
nejvíce tehle hru zkazila
neaktivita hráčů, ale o
prázdninách se tomu
nemůžeme ani divit, každý
nemá čas nebo jede na
dovolenou, stímní nic
nenaděláme.

Na závěr ti ale přeji hodně
dalších a úspěšných her,
Stone.

-Lovec-

Mudův koutek

A máme tu další díl naší zábavné rubriky, jež nese název Mudův koutek.

Doufáme, že Vás dnešní díl pobaví stejně jako nás.

Tentokrát se náš redaktor Janp zaměřil na to, jak si zkrátit dlouhou chvíli, když nevíte, co hrát.

Jeho rady jsou vcelku jednoduché, ale o to více pobaví.

Co tedy spustit, když nejnovější díl série Gothic leží kdesi ve skladu, čekajíc na distribuci, která ne a ne přijít?

Čím se tedy zabavit, když vcelku nový G4 nebo-li trapas, nesoucí tajemné jméno Arcania, nestojí za tu práci hrát jej vícekrát?

Co třeba zkoušit starý dobrý G1?

Arcania: Gothic 4 byla špatná a dětinská hra. A to ať už jste hráli na lehkou nebo super-hyper Gothicovskou obtížnost, vedle které měla ta nejlepší RPG vypadat jako Barbie hry. Za ty peníze jste tedy dostali jen jakousi krabičku a hodně drahé a malé frisbee. Většina z Vás se vrátila ke klasice prvních Gothiců a zbytek.... zbytek si zahrál něco jiného. Ale už ani Gothic 1 pro vás není výzva? Zde pro vás máme menší návod, jak si z lehkého prvního Gothicu udělat Gothic na Gothicovskou úroveň >D >D >D:

- Nikdy nic nesbírejte, jen pokud to bude věc k úkolu.
- Používejte jen Krumpáč (ten, kdo upřednostňuje jednoruční zbraně, může použít Rezavý meč)
- Nepoužívejte zbroj do 4 kapitoly. Od ní si můžete obléct Hornické kalhoty.
- Všechny urázejte a nenechte si pomoci. Jste přeci Hrdina tak drsný, že zapomněl svoje jméno.
- Nepřijímejte vedlejší úkoly (Jen pokud nejsou potřeba k hlavnímu úkolu). V bariéře se přeci každý musí postarat sám o sebe.
- Lečte se jen tím nejsilnějším lektvarem
- Nikdy nejezte bylinky nebo maso
- Nekouzlete
- Neumírejte
- NEPOUŽÍVEJTE CHEATY!

Tak.... nechcete si radši jít zahrát Arcanii? Pokud ale přesto vydržíte a dostanete se takto do 2. kapitoly alespoň s levelem 12., máte šanci dostat odměnu. Screenshoty s důkazem posílejte do diskuze těchto novin.

P.S.: Tento návod berete s úsměvem, protože byl psán s úsměvem a za zpěvu Bruce Dickinsona. Za všechny zničené počítače a příslušenství bere zodpovědnost šéfredaktor. Stačí se jen ozvat.

P.S.2: Za stránky Orlice, jež možná budou upatlané od Janovy krve též přebírá zodpovědnost šéfredaktor, kterýžto s radostí přijme jakýkoli trest, jež by jej za tuto službu vlastní mohl potkat.

-Janp-

Něco k zamyšlení

Opět si dovolím uvítat Vás u rubriky pro myslící a přemýšlivé.

Nad čím si popřemýšíme dnes?

Podíváme se na fenomén, který se nedávno objevil na webu a já sám bych si troufl jej nazvat "FanArtový nával".

Ale, abych to tu jen nezdržoval, přestanu kecat a pojďme "myslet"!

Ano, řeč je o FanArtových pátcích, které se v poslední době rozjely na fóru a vycházejí pravidelně, což je dosti nevidaná, avšak skvělá věc.

Čemu vděčíme za tento zázrak?

Je to ku dobru věci nebo je to zbytěčnost?

A dokáže se takováto věc v takovém měřítku vůbec udržet nějakou delší dobu?

Otzádky jsou položeny, takže dovolte, abych Vám nabídla své odpovědi, zamyslete se a pak si vyvod'te i ty své vlastní...

První otázka je celkem snadno zodpověditelná.

Díky zásahu shůry a snaze vedení fóra o oživení FanArtové situace, jež poslední dobou dosti "chcipala", byla sestavena nová FanArtová komise, která dostala na svá bedra jeden úkol.

A tím jest zavedení a následné udržení pravidelných updatů, které vyšly na každý pátek, každičkého týdnu v každém měsíci a tak dále a tak dále...

A jak vlastně komise vypadá?

Celkem čítá pět členů: Jémák

Pivl

VMC

Macraschley

Lucanus

Ano, vypadá jsem se tam i já, opět, znova, pořád. Jsem už holt takový. :-D

Hlavním principem této nové komise je vyhledávat možné kandidáty pro web sami a nejen čekat na někoho, kdo se přihlásí dobrovolně.

A zatím to vypadá, že tento princip funguje.

Myslím, že můžeme jen poděkovat těm, kteří dali tuhle skvělou partu lidí dohromady a zároveň i samotným členům komise.

Díky hoši a doufejme, že nám toto tempo a náš zápal pro věc vydrží ještě hodně dlouho.:-)

Další otázka se snad ani nedá rozepisovat, natož zodpovědět záporně.

Dle mého osobního názoru je to zcela jasně k dobru celé FanArtové situaci.

Vzhledem k tomu, že poslední dobou se na fóru množily povzdechy nad stagnací FanArtu, si myslím, že nikdo si stěžovat nebude.

Nu a poslední dotaz, tentokrát o něco složitější.

Zda-li pak to ta naše nová komise vydrží delší dobu, pokud budou updaty probíhat v takovémto měřítku.

Upřímně mohu říci, že po tom kratičkém čase, co se v tomto kolektivu nacházím, nemám ani tak strach o to, že by nám zkola bovala komise. Spiše se děsim toho, že nám jednoho dne zkola bují všichni autoři.:-D

Samozřejmě, jedná se o jeden z mých pokusů o vtip.

Myslím si, že jeden díl povídky či komiksu měsíčně je celkem snadno spáchatelný a tak by se tento systém měl celkem snadno udržet.

Ovšem, k tomu potřebuje komise i menší pomoc od Vás, autorů.

Proto, jménem komise, apeluji právě na všechny pisálky, grafické patlály a jím podobné typy.

Pište, patlejte, nařádajte, prostě tvořte FanArt.)

Požadavky pro zveřejnění na webu nejsou nikterak veliké a je slušná šance, že právě Vaše dílo se dostane skrze to naše pomyslné síto a zakončí svou pouť přímo na webu.

A dále ještě jedna výzva, určená všem, kteří rádi stráví chvilku svého volného času čtením, ať už komiksů či povídek, koukáním na filmy či jen mrknutím na wallpaperu...

Hodnoťte, komentujte, známkujte.

Jakéhokoli autora komentář potěší a nakopne jej k tomu, aby tvořil dál a snažil se zlepšit.

To už tu ale zase přesahuje své pravomoce.

Doufám, že aspoň někteří z Vás sdílí můj optimismus a shodnou se se mnou.

A pro ty zbylé jen dodám, držte nám palce.

Na viděnou opět za měsíc.

Příběhy od "Zatoulané Stínovky"

Tma stále houstla, stejně jako atmosféra, když Luc přešlapoval na předmostí klanu a čekal na Ricka.

Alkohol v krvi proudil stále rychleji a rychleji, což bylo jedině dobré. Aspoň něco hřálo v pochmurném počasí Nordmarských ledových plání, když už mládí i lásky byly dávno ztraceny a zapomenuty někde na úplném dně truhlice vzpomínek.

"Kde k čertu vězí tak dlouho?" prolétlo postaršímu Nordmařanovi hlavou. "Že by ho přeci jen chytla stará a zatrhlala mu náš noční velejt?"

Najednou slyšel záhadný zvuk. Rick! To byl určitě on!

Ačkoli jeho oči stěží dokázaly proniknout tmou, černější než samotná propast smrti, troufal by si tvrdit, že silueta na druhé straně mostu musí být jeho starý přítel, který se konečně dokázal dopotáct až sem.

Nedbaje na to, že hodina už je vskutku pozdní a jakýkoli hluk bude odměněn tunou nadávek, zvolal: "no to je dost, že se valíš. Si ještě musel dávat dřevěnou narkózu starý či co?"

"Nech si ty kydy na zejtřek k prasátům a pojď ty kokvočáci mi už lezou hřtanem. Jsem zvědav až to bude krk..." rozohnil se Rick.

"Hehe, no to je slovo chlapa!" zvolal rozjařeně Luc, zatímco z klanu už se pomalu začínaly nést nadávky, neboť jeho proslov nebyl zcela diskrétní.

"Radši zmiznem, než se na nás sesypou ty naše starý a pošlou nás hezky do hajan."

A tak vylazili. Zase jednou za dobrodružstvím. Oděni po starém způsobu Nordmarských válečných vůdců. A šli a šli a šli a šli...

A šli dlouho. Kdybych Vám měl vyprávět, jak dlouho šli, spíš se potáceli a plazili a sýpali, usnuli byste dřív, než by došli nakonec. Takže to zkraťme.

A šli a šli a šli a šli...

Sakra, pořád by to bylo dlouhý. Takže tu chodící pasáž radši přeskočíme úplně...

A šli...

Až došli.

"A kurva," zasípal znaveně Luc. "Nerad kazím tu krásnou idylku. Snížek padá, všude tma jak ve skřetí řiti, mráz zalejzá pod košíli, parádička. Ale máš sakra lušení, kam jsme to k čertu došli, když jsme šli?"

"Vim já?" otázal se Rick. "Neměls tady náhodou dělat značení v blízkosti klanu? Navíc pokud se nepletu, ti skřeti byli jen kousek od tábora a my jsme snad přešli i oceán. Jestli se tomu dá říkat chůze, jelikož po vodě zas tak skvěle chodit neumím, no chápeš, co tím chci ří...." Ricka zarazil Luc s jeho poučnou a výchovnou náladou, že nejsme ještěrky, tudíž jsme nemohli přejít oceán.

"No jo, ty si děsnej puntíčkář, Lucu. Bys mohl být dalmatin."

"Já ti dám dalmatýna, ty podpantofláku, copak vypadám jak nějaká flekáta čivava či co?"

rozohnil se Luc, ale hned zase zlichnul, že když kroví poblíž obou našich hrdinů zašustilo a že nikoli v souladu s větrem, prohánějícím se kolem nich a svistícím v jejich uších.

"No a je to v prdeli!" zval histericky postarší válečník. "Nejenže se kurva ztratíme, ale teď nás ještě něco sežere nebo znásilní nebo obere o šrajtofle. Nějak nevím, co z toho je horší, tak jako tak mě stará zabije, až zjistí, že mě něco sezralo či znásilnilo či vokradlo."

"Tas Lucu a neplácej tu, seš jak moje stará, když mi meje ponožky," řekl Rick a vytasil svou

zbraň, se kterou vrazil do kroví. A v opravdu velkém stylu, se řevem, že by i největší deathmetaloví zpěváci mohli závidět a s gesty, že by je ani Rowlingová nemohla popsat. Prostě a jasně tam vběhl, avšak s dobrou dávkou rozumu, jelikož nezačal kolem sebe sekat jak potrhlý, ale pouze napřáhl svoji pěst. Avšak stala se nečekaná věc. Tma, menší opar a hlavně ethanol v krvi zavinili, že Rick si nevšiml jedné velmi podstatné maličkosti. Kroví bylo na kraji srázu a když tam běžel, jak postřelený, tak sejmula živočicha - respektivně goblina- ze srázu. Jenže spadl dolu s ním....

"No, ty krávo!" hvízdl rozjařeně Luc, zapomínajíc na šlušné vychování, etiketu a podobné morální hovadiny, které se prý v životě neztratí. Luc ale buďž živým a zárným příkladem toho, že se ztratí. Jemu byly v životě k hov... Ehm... Absolutně k ničemu.

Nečekajíc na nic, vyrážil do kroví také, aby se podíval, kam že jeho přítel zmizel.

"Ricku?" zavrčel netrpělivě. "Nehrajem si na shovku, z tohú už jsme vyrostli! Navíc, tøidle bys mi neměl dělat, už teď mám bobky až za ušima, tak sakra vylez a nedělej fóry!"

Odpověď však bylo jen hrobové ticho.

"Zařaceně," zaklel znovu vyděšený válečník, jehož zuby drkotaly rychleji a hlasitěji než pověstná drtička rudy v khorinisských dolech. "Ten blbec si ze mě bude dělat srandu, ale tohle nelíbá! Ukážu mu, že se nebojím nikoho a ničeho, jako za starých časů."

S těmihle slovy na rtech vyrazil Nordmařan do kroví. Popravdě, v životě se nebál více, snad jen tehdyn, když ho jeho stará chytla v posteli s...

Ale to sem nepatří.

Jak jsem již řekl, výrazil dál, když v tom...

"Áááááá!"

Nemusím snad ani podotýkat, že v epickém stylu, jakého by nebyl schopen ani sám Chuck Norris, odhodlaně následoval svého druha v půllitru, láhví, sklence, panáku, korbelu či čemkoli jiném, z čeho se dá alkohol požívat aspoň v nepatrném množství, přímo na dno srázu.

Rick, když slyšel, jak jeho druh machruje svým umem vydrkotáť zubama kytarové sólo, podíval se na svého kamaráda a začal chránit své...ehm tělo.

Jenže jak jsme již my dva zmínili, bylo to ve stylu Chucka Norrise a přece, když vidíte čtyřikrát letícího týpka v saltu nevíte, co si máte chránit dřív. A tak to dopadlo. No dosti tragicky. A ještě horší na tom je, že goblin začal utíkat.

Ačkoli se Rick snažil krýt velice hrdinsky a srdnatě, bylo to prd platné. Zastavit takovou váhu, jakou disponovalo těžkopádné tělo, poháněné gravitační silou směrem k zemi, bylo takřka nemožné, pokud by pod padajícím nestál troll.

Bohužel pro Ricka, on troll nebyl a jeho přítel také nebyl žádná anorektička.

Propletenec těl, jež skončil na zemi po dopadu strachem podělan... ovládnutého Nordmařana, začal okamžitě vydávat vskutku komické a nepříliš srozumitelné zvuky.

Jakmile se oběma podařilo aspoň trochu vymotat s tohoto živého klubka zmaťku, začali se oba těžkopádně zvedat, supíc přitom jako legendární draci, ba co řku, ještě více než oni.

"Chyť ho," zasupěl Luc zlěžka, jakmile se aspoň částečně dostal na jednu nohu. Vše jej bolelo, přesto však srdnatě vyrážil kupředu za goblinem, škobrtajíc o vlastní nohy.

Rickovi se objevila křídla, jakoby vypil hektolitr RedBullu a rychlosť, jakoby měl na zádech jetpack, a styl běhu jako když šik... hráju si s Mudem. Začal běžet za goblinem a jeho zbraň se mu vrazila do hlavy. Červená tekutina, připomínající krev, obarvila sníh okolo. Zelená, drzá postava padla k zemi a Rick se zaradoval.

"Sakra," zaklel Luc, sledujíc svého přítele s ústy dokořán. "Kde se to v tobě vzalo, starouši? Vždyť se pořád sotva vlečeš a teď takový fořt. Nebereš nějaký doping či tak něco?"

"Drž mlč!" zavrel Rick rázně. "Koukej, tam jsou ohně! Skřeti! Pojd' kurník!"

"Skřeti, kde, sakra!" zařval Luc a veškerá únavá, opilost, bolest, artróza, kašel či jakýkoli jiný neduh byl ten tam.

Meč jakoby mu sám skočil do ruky, až se podivil nad tím, jak se dávno naučené reflexy znovu probudily a nakoply jej do bojového transu obávaných Nordmarských berserků.

Až neuvěřitelnou rychlostí, aspoň vzhledem k tomu, co měl za sebou, vyrážil kupředu, sice špatným směrem, ale pořád to byl výkon hodný hrdiny.

"Na ně! Na ně! Ječel, zuřivě se rozhánějíc svou zbraní, skoro jako legendární bezjemenný hrdina, bojující proti hordám pekelných mocností.

Jeho nadšení nočně ochladlo, když zazněl skřetí buben, samozřejmě, přímo za jeho zády.

Zuřivé vystoupení starého válečníka dalo jeho kořisti vědět, že není sama.

"Sakra, zase špatným směrem," zaklel pro sebe a otočil se čelem k hluku, právě včas, aby viděl, jak se na pozadí ohňů začínají rýsovat siluety zelenokožců.

"Tak na ně, Ricku! Jako zamilada, je čas nakopat páru zelených prdelí!"

Což se Rickovi povedlo doslově, kopnul jednu tu gorilu do řitě, až mu tam uvízla botá... Jestli se tomu tak dá ještě říkat.

Sic pořád tito dva borci válčili, ale dostávali vcelku sodu. Skřeti je zahnávali do soutěsky.

Avšak už se pomalu začínalo rozednít a Nordmařané slyšeli hlasy jejich soudruh... kamarádů z Nordmaru. "Díky bohu, že sem ty prasata jdou," zvolal jeden z nich, od této se hádají který.

Avšak jak se po chvíli ukázalo, naděje byly marné. Jejich soudru... přátelé šli na borůvky.

A jak čas postupoval oba "hrdinové" se tlačili stále dál do soutěsky, doufajíc, že uniknou skřetím sekerám.

Zoufalství nabíralo na síle i intenzitě, což chatréne duševní zdraví Luca nemohlo vdržet.

"Mamí, já nechci, vždyť jsem ještě moc mladý a krásný a vůbec!"

Jekoť byl natolik silný, že byl určitě slyšet až ve Varantu.

To však bylo vedlejší.

Zajisté víte, co se asi tak stane, když na horách vydáte hlasitý zvuk.

"Křup" a letí lavina.

A jak říkám, tak se také stalo. "Křup" a letěla lavina.

Mnozí by si mysleli, že tímto se to uzavírá. "Hrš, bum, báč, plesk"!

Skřeti pod lavinou a dva hrdinní přemožitelé kráčeji domů, ověnčeni slávou a velkým vítězstvím.

Nikoli však v našem příběhu. Naši hrdinové nejenže nejsou hrdinové, ale ani nejsou šťastlivci.

Shodou okolností, jež se nedala nijak předvídat a také nijak zastavit, to byli právě naši nehrdinští hrdinové, kdo skončil pod hromadou studeného, odporného, hnusného a opět studeného svinstva.

Nu, štěstí je vrtkavé a málokdy přeje těm zbabělým, jak se říkává v jistém přísluví, jehož původ neznám.

Ale občas prý sedne i na vola.

Na naše voly sedlo, protože tímhle mistrovským kouskem unikli přímo hrobníkovi z lopaty nebo spíše skřetovi z chystaného rožně.

A jestli to ti naši volové přežili? No, tak to si povíme až příště, protože půlnoc se blíží, oči se klíží, další den zvadá a hlava padá...

Chrrrr... Pššš...

Závěrem

A jsme opět na závěru dalšího vydání Orlice.

Ano, je tu má nejoblíbenější rubrika, neseoucí název "Závěrem"?

Proč ji tak miluji?

Protože to znamená, že má práce je skoro u konce a já si opět budu moci hodit pář dnů volna a válet se, jak jen budu chtít.

Ale to odbočuji od tématu...

Jak jsem již řekl, jsme na konci.

Doufáme, že po tom, co jste na nás přes prázdniny zapomněli, stejně jako my na Vás, jsme se aspoň trochu připomněli a ukázali, že na to nedlabeme, ale hodláme pokračovat.

Tudíž doufáme, že se Vám toto vydání líbilo přinejmenším stejně jako to minulé, a že jste nám u čtení Orlice neusínali nudou.

Taktéž doufáme, že tu s námi ještě nějaký ten pátek vydržíte a budete nás číst dál, protože my rozhodně nemáme v plánu končit a budeme zatvrzele pokračovat v naší práci.

Nu, na úplný závěr mi nezbývá nic jiného, než Vám popřát příjemné prožití, a hlavně přežití, druhé poloviny prvního školního měsíce a doufám, že v říjnu se zde opět sejdeme.

Nordmařané 2011

Séfredaktor: Lucanus

Zástupce séfredaktora: Vojta 1122

Redaktori: Gimli

Vojta 1122

Janp

Vrabčanda

Lovec

Lordan

Grafika: Lucanus

Gimli

Vrabčanda

Lovec

Vytvořeno v: GIMP 2.6

Photofiltre

Pro

*forum
gothicz.net*

Vytvořila skupina

Nordmařané

Tímto se s Vámi loučí vaše Nordmarská Orlice

Doufáme, že se ke čtení vrátíte

Děkujeme za Váš čas, děkujeme velice

Snad s námi meč Váš nikdy nezkřížíte

Pomalu, zlehoučka, rozpíná křídla svá

Mávne několikrát, mezi mraky se ztratí

Každý z Vás zajisté dobře ji zná

Odlétá, však za měsíc zase se vrátí